

Universitätsbibliothek Paderborn

Domus Æternitatis

Reserata, Et Ad Ingrediendum Quotidie Memorïæ cogitationibus,
Intellectûs considerationibus, ac voluntatis affectibus Aperta ; Serviet
quoque pro Concionibus; uti & pro Exhortationibus, in Agoniae Domini
Sodalitatibus

Dirckinck, Johann

Coloniae Agrippinae, 1713

11 Comites æternitatis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50597](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50597)

ab eo. Psal. 108. 26. Nec tota æternitate
 obtinebitur : Sicut Esau postea cupiens
 hereditare benedictionem, reprobatus est ;
 non enim invenit pœnitentia locum, quan-
 quam cum lacrymis quesivisset eam. Hebr.
 c. 12. 17.

CONSIDERATIO XI.

Comites æternitatis.

Beati mortui, qui in Domino moriuntur ;
 amodo jam dicit spiritus ut requiescant à
 laboribus suis : opera enim illorum
 sequuntur illos. Apoc. c. 14. 13.

31. Januarii.

I. **M**orte obitâ & latâ decretoriâ sen-
 tentiâ, mox sequitur sententiæ
 executio : & quidem in extremo die judi-
 cii, quoad corpus & animam ; in particu-
 lari autem judicio, corpore terræ man-
 dato, sola anima ad locum pro merito
 deducitur. Quod si anima penitus ex-
 purgata ac munda sit, deportatur in pa-
 triam cœlestem, si verò reprobationis
 fulmine tacta sit, mox deturbatur in in-
 fernum. Quia contra hanc sententiam
 Judi-

Judicis, non est sapientia, non est fortitudo, non dignitas, non majestas, non fraus, non dolus, non fuga, non latebra, non ullum privilegium, aut substitutio, aut exceptio, aut condonatio: sed omnis status, ætas, sexus, dignitas apud hunc Judicem æqualis est, & sine discrimine: unusquisque enim in persona propria parere, & quantocyus se submittere cogitur. At quinam animæ judicatæ erunt Comites?

II. *Comes* itineris animæ damnatæ, ad æternitatem infelicem, est diabolus: latâ enim fatali sententiâ, Deus animam maledictam protectione suâ destituit: S. Angelus tutelaris deserit, dicens: *Curavimus Babylonem, & non est sanata, derelinquamus eam.* Jerem. c. 51. 9. Multa adhibui salutis & curationis media; sed iis, uti noluisti; monui, suasi, inspiravi, excitavi, terrui; sed cuncta despexisti, ideóque cacodæmonis potestati te relinquo, qui debitam proterviæ & rebellionis tuæ pœnam de te sumet.

III. Et ecce, eodem momento, Diabolus, ingenti cum exultatione animam
infe-

infelicem, ab omnibus desertam abripiet, cunctisque lamentationibus reiectis, eam ad carcerem tartareum deportabit. Atque ita è lectulo suo, in quo morte in speciem placidâ & felice; sed re ipsa infelicissimâ exspiravit, in puncto ad infernum descendet. O tristis catastrophe! quâ de uno extremo bonorum temporalium, ad aliud extremum suppliciorum æternorum, horrendus fit saltus ac transitus.

Affectus anime damnate.

O Quis pavor, quis dolor, quæ lamentatio, animæ ad tartara descendentis! Eheu! exclamat, quò ravior? væ, væ, miseræ mihi! siccine projicior à facie Dei, nunquam illum visura? siccine privor omni jure ad cœlestia regna? siccine deturbor ad inferni abyssum, nunquam inde reditura? O quàm damno meam cæcitatem, stultitiam: ac malitiam! O quàm nunc de rebus mundi longè alia formo judicia! O quàm damno nunc pravas societates, pessimâque earum consilia & exempla! O quàm felix essem, si

E

ser-

96 *Domus eternitatis. Consideratio*
servassem Dei mandata, vitassem scelera,
exercuissem bona opera, & quæsissem
lucra æterna! sed frustra sunt nunc om-
nia, perii, & eheu! æternùm perii, judi-
dicata, damnata, reprobata & in carce-
rem avernalem detrusa; ubi omnes dam-
nati & damnatæ mecum *cruciabuntur*,
die ac nocte in sacula saculorum. Apoc. c.
20.10.

I. Februarii.

I. *Comes itineris* ad beatam æternita-
tem, animæ beatæ est S. Angelus
Custos : prolatâ enim amabili Christi
Judicis sententiâ, eodem momento Ca-
codæmon fugam cepit: Angelus verò
tutelaris, plurimis Angelis stipatus, ani-
mam suscipit, eamque (si nihil purgan-
tibus flammis purgandum restet) veluti
olim Lazari pauperis animam, in sinum
Abrahæ, subitò in patriam cœlestem cum
ingenti gaudio deducit, ubi amabilissi-
mo Dei conspectu, aliisque bonis ac
gaudiis, absque omni amissionis metu,
æternùm perfruetur.

II. Hic jam considerare licet, cœle-
stium incolarum applaudentium gau-
dia:

dia: O quanta cum hilaritate & gratulatione, animæ huic beatæ, occurrent cœlestes Genii & Sanctorum chori? quanta jucunditate & lætitiâ eam excipient, dexteras porrigent, ruent in amplexus, & adstringent brachiis, egredientem de navigatione hujus vitæ, deque navigio corpusculi sui, & subintrantem portum salutis, ac beatæ æternitatis primordia delibantem? Tunc eam illi in manibus portant: tunc universas ejus meritorum sarcinulas explicant, tunc eam divino præsentant conspectui: atque ubi illa præparatis à divina manu coronis submitit verticem; destinato eam ordini inserunt, & in sede promerita collocant, felicem circa eam finem & exitum sibi gratulantes.

III. Consideranda quoque sunt animæ hujus gaudia: quàm enim ineffabili lætitiâ perfundetur, in primo illo paradisi cœlestis introitu? quando miseris omnibus deterfis, videbit mœrorem in gaudium, ignominiam in gloriam, spem in fruitionem, timorem in securitatem transisse? Quo mentis jubilo gestiet,

98 *Domus aternitatis. Consideratio*
quando se videbit conscriptam esse re-
gni cœlestis hæredem, Angelorum so-
ciam, civem Sanctorum, Domesticam
Dei, mari divinitatis ac felicitatis æter-
næ penitus immerfam, nunquam emer-
suram? O quæ tunc consolatio & con-
gratulatio Angeli Custodis & animæ vi-
cissim erit? Quando ille quidem in hac
dirigenda & curanda industrias; illa vi-
cissim suam in obediendo sanctis ejus
monitis ac salutaribus consiliis facilita-
tem, fidelitatem & perseverantiam re-
censebit?

Petitio.

O *Moriatur anima mea morte iusto-*
rum, & fiant novissima mea, horum
similia. Num.c. 23. 10. Idque ut obti-
neam S. Archangele Michael defende
me in prælio, ut non peream in tremen-
do judicio! Tu quoque sancte mi Angele
Custos, in hujus vitæ navigatione, cur-
sum dirige, memoriam refrica, mentem
illustra, voluntatem torpentem excita, à
malo retrahere, ad bonum impelle, assidue
inspirans & aspirans; ut *salvâ nave &*
salvis

salvis mercibus, pervenire merear ad portum perpetuæ salutis, & quietis, & continuæ pacis, & nunquam finiendæ securitatis. S. Aug. med. c. 24.

2. Februarii.

I. PRæter Comites antedictos, sunt & alii Comites, qui comitantur & animam nunquam deserunt, de quibus S. Joannes Apoc. c. 14. 13. *Opera enim illorum sequuntur illos.* Et animæ quidem damnatæ Comites sunt, omnes graviores noxæ, pœnitentiâ non deletæ, omnia scelera, omnia scandala, comestationes, ebrietates, turpitudines, votorum violationes, furta, injustitiæ, calumniæ, detractiones, hypocrites, omnia peccata etiam occultissima, quæ animam velut maculæ deturpant, velut stigmata dehonestant, velut sagittæ infixæ lancinant, velut carbones igniti ustulant, velut vultures arrodunt, velut carnifices torquent & cruciant in æternum.

II. Animæ verò beatæ comites indivi-
dui sunt, virtutes supernaturales, quæ eam illustrent, condecorant ac nobilitant:

100 *Domus eternitatis. Consideratio*
tant: Talis est charitas, quæ tanquam ve-
stis nuptialis & deaurata mirificè exor-
nat; talis est humilitas, patientia, justitia,
fortitudo, prudentia & temperantia, quæ
veluti adamantes, smaragdi & pyropi
vestem sponsæ polymitam, quàm maxi-
mè ornant, & in ea velut stellæ fulgidis-
sime totâ æternitate radiant. Quibus ac-
cedunt, merita operum bonorum, ora-
tionum, eleemosynarum, jejuniorum, ca-
stigationum corporis, Sacramentorum,
concionum, aliorumque laborum Apo-
stolicorum; quæ omnia præmiis æternis
coronantur in cælis.

Atque hæc de Comitibus animæ ad
æternitatem, finito judicio particulari
abeuntis.

III. Quinam verò, in die judicii uni-
versalis præter antedictos, erunt Comi-
tes? Comitabuntur tunc animas beatas
ad cœlestem gloriam eorum corpora, re-
suscitata: cogita, qualis jucunditas qua-
lis jubilus, qualis plausus futurus sit,
quando tot milleni milliones beatorum,
quasi in triumpho gloriosissimo, cœleste
capitolium petent! Ex adverso, in carce-

rem

rem stygium comitabuntur omnia corpora reproborum. O quis tunc erit clamor & ejulatus ! imaginare tibi clamorem turcici exercitûs centum millium militum, ad pugnae initium, hostis que terrorem, horrendum clamorem excitantis : sed quid hic clamor, ad clamores, ejulationes, ploratus, ululatus, tot millium millionum damnatorum, uno quasi impetu in orcum ruentium ? O qualis facies ! qualis ruina ! qualis strages, qualis desolatio & abominatio ? non secus ac si fractus, totus illaberetur orbis.

Petitio.

O Salvator amantissime & Judex clementissime ! adsis mihi gratiâ tuâ ; ut tota vita mea, non sit nisi una virtuosorum operum catena & series continua ; quæ me in æternitatem beatam comitentur ; vitem verò peccata, quæ me in æternitatem pœnarum, cum corpore & anima, inter innumerabiles plorantes, & vociferantes præcipitent : sed potiùs velut navis, preciosis mercibus onusta, felicitatis portum, cum gaudio ingrediar,

Domus aeternitatis. Consideratio
 diar, ubi misericordias tuas in aeternum
 cantabo: ubi *latabor* & *exultabo* in te
psallam nomini tuo, Altissime. Psal. 9. 3.

CONSIDERATIO XII.

Ethnicorum antiquorum erronea
 opinio de aeternitate.

Ut quid diligitis vanitatem, & queri-
tis mendacium? Psal. 4. 3.

3. Februarii.

I. **C**onsideravimus haecenus propy-
 laeum Domus aeternitatis, sive
 prodroma ac praambula; & tum mentis
 obtutibus, tum affectibus voluntatis, tan-
 quam pedibus, secuti sumus animas us-
 que ad ingressum Domus aeternae: nunc
 videndum, quid, qualis, quamque diu-
 turna sit aeternitas. Prius tamen veterum
 Romanorum ethnicorum errores dete-
 gendi sunt; videndumque quid non sit
 aeternitas, quò facilius aliquid de ejus
 immensitate percipiamus.

II. Fuit nonnulla in priscis illis Ro-
 manis, licet obscura aeternitatis cog-
 nitio: quam vel ipsimet Poetae fictionibus
 suis